KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 26.8.2009
KOM(2009) 435 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie VAT"), Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tej dyrektywy w celu upraszczania poboru podatku od wartości dodanej (VAT) lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 22 czerwca 2009 r. Rzeczpospolita Polska (zwana dalej „Polską") zwróciła się o upoważnienie do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy w sprawie VAT w celu przyznania od dnia 1 stycznia 2010 r. zwolnienia z podatku podatnikom, których roczne obroty nie przekraczają 30 000 EUR.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy w sprawie VAT, pismem z dnia 22 czerwca 2009 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Polskę. Pismem z dnia 3 lipca 2009 r. Komisja zawiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

W tytule XII rozdział 1 dyrektywy w sprawie VAT umożliwia się państwom członkowskim stosowanie specjalnych systemów w odniesieniu do małych przedsiębiorstw, w szczególności przewiduje się możliwość przyznania zwolnienia z podatku podatnikom, których roczne obroty nie przekraczają określonego pułapu.

Pułap wysokości rocznego obrotu dla poszczególnych państw członkowskich różni się, w szczególności w zależności od daty ich przystąpienia.

Państwa członkowskie, które skorzystały z możliwości wprowadzenia tego rodzaju systemów przewidzianej w art. 14 dyrektywy Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. mogą utrzymać te rozwiązania (zob. art. 284 ust. 1 dyrektywy w sprawie VAT). Państwa członkowskie, które w dniu 17 maja 1977 r. stosowały zwolnienie w odniesieniu do podatników, których roczny obrót był niższy od równowartości w walucie krajowej 5 000 europejskich jednostek rozliczeniowych, według kursu wymiany w tym dniu, mogą zwiększyć ten pułap do kwoty 5 000 EUR (zob. art. 284 ust. 2 dyrektywy w sprawie VAT), natomiast te, które stosowały pułap zwolnienia równy lub wyższy od tej kwoty, mogą podwyższyć go, aby zachować realną wartość zwolnienia (zob. art. 286 dyrektywy w sprawie VAT).

Państwa członkowskie, które nie skorzystały z tej możliwości, mogą przyznać zwolnienie podatnikom, których roczny obrót nie przekracza kwoty 5 000 EUR lub jej równowartości w walucie krajowej (zob. art. 285 dyrektywy w sprawie VAT).

Państwa członkowskie, które przystąpiły do Wspólnoty po dniu 1 stycznia 1978 r., mogą przyznać zwolnienie podatnikom, zgodnie z pułapami rocznych obrotów, które zostały ustalone w momencie ich przystąpienia. W zależności od państwa

członkowskiego, próg ten odpowiada równowartości w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jego przystąpienia, określonej dla każdego państwa w art. 287 pkt. 1-16 dyrektywy w sprawie VAT.

Zgodnie z art. 287 pkt 14 dyrektywy w sprawie VAT Polska może przyznać zwolnienie podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 10 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu przystąpienia.

Na poparcie swojego wniosku dotyczącego podwyższenia pułapu do 30 000 EUR Polska wskazuje w szczególności, że umożliwiłoby to powszechniejsze stosowanie uproszczeń przeznaczonych dla małych przedsiębiorstw, zmniejszenie obciążeń administracyjnych większej liczby tych przedsiębiorstw i przyczynienie się do ich rozwoju. Polska wskazuje ponadto, że koszty poboru VAT od tego typu podmiotów są dla państwa wysokie w porównaniu z uzyskiwanymi dochodami.

Polska podkreśla, że środek ten miałby niewielki wpływ na ogólną kwotę przychodów z VAT pobieranego na końcowym etapie konsumpcji. Według oceny Polski, spośród 360 tys. podatników, którym przysługiwałoby zwolnienie, mogłoby skorzystać z niego około 90 tys., co odpowiadałoby stracie przychodów około 500 mln PLN czyli 0,4 % przewidywanych dochodów podatkowych z VAT w 2010 r.

Należy przypomnieć, że w swym wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie uproszczenia zobowiązań wynikających z VAT z dnia 29 października 2004 r. (COM(2004) 728 wersja ostateczna) Komisja uwzględniła przepisy umożliwiające państwom członkowskim ustalenie progu rocznych obrotów, poniżej którego podatnicy mogą uzyskiwać zwolnienia, na kwotę w wysokości 100 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej, z możliwością corocznej aktualizacji.

Uwzględniając przepisy art. 395 dyrektywy w sprawie VAT oraz przedstawione przez Polskę argumenty, Komisja uważa, że odstępstwo, o które wnioskowano spełnia warunki określone w tym artykule, a w szczególności umożliwia uproszczenie poboru podatku. W związku z tym oraz uwzględniając opisane powyżej okoliczności, Komisja nie zgłasza zastrzeżeń do przedmiotowej prośby i uważa za konieczne przedstawienie Radzie odpowiedniego wniosku.

Komisja uważa jednak, że należy ograniczyć czas stosowania przedmiotowego odstępstwa, tak by na podstawie odpowiednich, dostarczonych przez Polskę informacji móc okresowo ocenić, czy jego stosowanie jest nadal uzasadnione. Komisja uważa też, że w żadnym przypadku przedmiotowe odstępstwo nie może być stosowane, z chwilą wejścia w życie ujednolicone przepisy zaproponowane przez nią w tej dziedzinie.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Celem wniosku dotyczącego decyzji jest rozszerzenie stosowania środka upraszczającego pobór VAT na większą liczbę małych przedsiębiorstw. Będzie ona mieć zatem pozytywny wpływ dla tych przedsiębiorstw w zainteresowanym państwie członkowskim. Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych, przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami ani oceny

skutków decyzji. W każdym przypadku skutki będą bowiem ograniczone ze względu na wąski zakres odstępstwa i ograniczony czas jego stosowania.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Przedmiotem wniosku dotyczącego decyzji jest umożliwienie Polsce stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy w sprawie VAT, w celu przyznania od dnia 1 stycznia 2010 r. zwolnienia z podatku podatnikom, których roczne obroty nie przekraczają 30 000 EUR zamiast 10 000 EUR.

Podstawę prawną tej decyzji stanowią przepisy art. 395 dyrektywy w sprawie VAT, ustanowione z kolei na mocy art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z przedmiotowymi przepisami państwo członkowskie pragnące wprowadzić środek stanowiący odstępstwo od wymienionej dyrektywy musi otrzymać stosowane upoważnienie Rady w postaci decyzji Rady. Przedmiotowy środek jest środkiem wykonawczym związanym z ujednoliceniem prawodawstw w odniesieniu do podatków obrotowych; jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności: nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu uproszczenia, gdyż rozszerza zakres zwolnienia z podatku stosowany w Polsce w sposób bardzo ograniczony i adresowany jest do ograniczonej dodatkowej liczby małych przedsiębiorstw, które ponadto będą jedynie dobrowolnie stosować zasady przedmiotowego systemu. W związku z tym, stanowi ona jedynie ograniczone i uzasadnione odstępstwo od zasad dyrektywy w sprawie VAT.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5. INFORMACJE DODATKOWE

Wniosek przewiduje, że okres stosowania decyzji wygaśnie automatycznie w dniu wejścia w życie przepisów określających jednakowe zasady systemu zwolnień z podatku dla małych przedsiębiorstw we wszystkich państwach członkowskich.

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1], w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 22 czerwca 2009 r. Rzeczpospolita Polska zwróciła się o upoważnienie do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w celu przyznania od dnia 1 stycznia 2010 r. zwolnienia z podatku podatnikom, których roczne obroty nie przekraczają równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.

(2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, pismem z dnia 22 czerwca 2009 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Rzeczpospolitą Polską. Pismem z dnia 3 lipca 2009 r. Komisja zawiadomiła Rzeczpospolitą Polską, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

(3) W tytule XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE umożliwia się państwom członkowskim stosowanie specjalnych systemów w odniesieniu do małych przedsiębiorstw, w szczególności przewiduje się możliwość przyznania zwolnienia z podatku podatnikom, których roczne obroty nie przekraczają określonego pułapu.

(4) Zgodnie z art. 287 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE Rzeczpospolita Polska może przyznać zwolnienie z podatku podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 10 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.

---

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.
[2] Dz.U. C z , s. .

(5) Podwyższenie pułapu do 30 000 EUR umożliwi Rzeczpospolitej Polskiej powszechniejsze stosowanie uproszczeń przeznaczonych dla małych przedsiębiorstw, przy jednoczesnym ograniczeniu środka do najmniejszych spośród nich, a przez to przyczynienie się do ich rozwoju.

(6) W swym wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie uproszczenia zobowiązań wynikających z VAT z dnia 29 października 2004 r. (COM(2004) 728 wersja ostateczna)[3] Komisja uwzględniła przepisy umożliwiające państwom członkowskim ustalenie progu rocznych obrotów, poniżej którego podatnicy mogą uzyskiwać zwolnienia, na 100 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej, z możliwością corocznej aktualizacji. Wniosek przedstawiony przez Rzeczpospolitą Polską jest zgodny z tą propozycją.

(7) Przedmiotowe odstępstwo nie będzie miało wpływu na zasoby własne Wspólnoty Europejskiej należne z tytułu podatku od wartości dodanej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE Rzeczpospolita Polska może przyznać zwolnienie z podatku podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 stycznia 2010 r. do dnia wejścia w życie przepisów dyrektywy zmieniającej progi rocznych obrotów, poniżej których podatnicy mogą uzyskiwać zwolnienia z podatku, ale w każdym przypadku najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[3] Dz.U. C 24 z 29.1.2005, s. 10.